

GOD WIL VERSPILDE TIJD HERSTELLEN

HJM Sales, 01-10-2017

Geliefde broeders en zusters, toen ik recent bezig was met Joël 2 werd ik bepaald bij de vraag of mijn tijd wel nuttig is voor God. Of ik de aan mij toebedeelde tijd wel op de juiste waarde schat en benut. Joël 2:12-14,25 – *“Nu dan ook, spreekt de HEERE, bekeert u tot Mij met uw ganse hart, en dat met vasten en met geweent, en met rouwklage. En scheurt uw hart en niet uw klederen, en bekeert u tot den HEERE, uw God; want Hij is genadig en barmhartig, lankmoedig en groot van goedertierenheid, en berouw hebbende over het kwade. Wie weet, Hij mocht Zich wenden en berouw hebben; en Hij mocht een zegen achter Zich overlaten tot spijsoffer en drankoffer voor den HEERE, uw God. Alzo zal Ik ulieden de jaren vergelden, die de sprinkhaan, de kever, en de kruidworm, en de rups heeft afgegeven; Mijn groot heir, dat Ik onder u gezonden heb.”* Dit lezende, dacht ik terug aan een preek van jaren geleden van Kees Goedhart over verspilde tijd. God zal ons de jaren vergelden die door de vijand zijn geroofd. Jaren die wij vóór onze bekering hebben verspild en óók dagen en jaren, die wij ná onze bekering hebben verspild. Jaren waarin wij bijvoorbeeld buiten Zijn wil in ons vlees hebben geleefd. Het in Hebreeuws gebruikte werkwoord voor “vergelden” is “sjalam” (שָׁלוֹם) waar het woord “vrede” (“sjalom”) vandaan komt en wat o.a. betekent *“herstellen, goed maken, gezond maken, volledig maken, vergoeden, vergelden, belonen, betalen, voltooien, vrede geven”*. Al deze zegeningen wil God ons geven na bekering!

Mensen tellen uren, dagen en jaren volgens de tijds kalender. God niet! Hij is een eeuwige God, Die eeuwig leeft. Tijd speelt geen rol voor Hem, omdat eeuwigheid niet aan tijd onderworpen is! Toch kennen wij tijd. Vanuit de eeuwigheid schiep God de mens. Hij gaf de mens eeuwigheid en wilde nooit dat de mens zou sterven. Hij wilde dat de mens zou leven. Hiermee werd voor de mens de tijd geïntroduceerd. Wat doen wij er mee? Omdat God buiten de tijd leeft, kan Hij sommige dagen wel tellen, maar andere weer niet. God telt enkel de dagen, die wij in Jezus hebben geleefd. Buiten Jezus zijn we in principe dood en voor God verloren, hoewel Hij van ons houdt. Het is dus belangrijk om voor Hem te leven. Dán worden onze dagen meegeteld.

God wil dat wij geestelijk opnieuw worden geboren (wedergeboren) en Hem volgen. En als wij nieuwe schepsels zijn geworden, staan wij voor een heel nieuw leven. Het oude is voorbij en alles is nu nieuw. 2 Cor. 5:17 – *“Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.”* Het oude is voorbij, zegt God. In Christus gaan wij wérkelijk leven! Maar stappen wij wel in? Het is belangrijk om niet alleen Jezus aan te nemen om gered te worden, maar ook om dat nieuwe leven daadwerkelijk te leven. Met Jezus! God wil niet dat wij onze tijd en jaren vergooien. Helaas deden we en doen we dat soms. Maar als wij instappen in Zijn wil, zal Hij ons de verspilde, verloren jaren vergoeden. Wij moeten zuinig zijn op onze tijd en nuttig zijn voor God in Zijn Koninkrijk. De bijbel is erg duidelijk als het gaat om verloren tijd. Volgens Kees Goedhart:

Het geslachtsregister van Kaïn is heel beknopt qua informatie en er worden geen leeftijden genoemd. Hij en zijn nageslacht wilden niet conform Gods wil wandelen. Hun levens waren als het ware nutteloos vanuit Gods gezichtspunt. Maar het geslachtsregister van Seth is gedetailleerd en telkens worden de leeftijden vermeld. Seth en zijn nakomelingen wilden wél de Here God gehoorzamen en dienen! Die van Kaïn niet. Lees Gen. 4:17-24; 5:1-32.

God koos Abraham die in Ur in Irak woonde, om Zich een volk te verwerven en gaf hem opdracht om met zijn gezin naar Kanaän (Israël), het Beloofde Land, te gaan en daar te wonen. Maar hij reageerde halfbakken. Hij liet zich leiden door zijn vader Terah, nam ook nog neef Lot mee en strandde halverwege in Haran in Turkije. Veel kinderen Gods volgen Jezus idem slechts halfslachtig.

Hoe oud hij bij zijn vertrek uit Ur was en de periode in Haran, zegt de bijbel niet! Want in Haran leefde Abraham min of meer buiten God. Zo bouwde hij in Haran geen gebedsaltaren, wat hij in Kanaän wél deed. Pas na Terah's dood ging Abraham vanuit Haran weer op weg naar Kanaän. Nu hij God gehoorzaamde, Haran verliet en op weg ging naar Kanaän, kregen zijn jaren waarde voor God. De bijbel zegt dat hij toen 75 jaar oud was. Nu Abraham God 100% ging volgen, werden zijn jaren geteld. Nu kreeg hij met God een relatie en bouwde gebedsaltaren. Lees Gen. 11:31-23; 12:1-4,7-8; 13:4,18; 15:9-17; Hand. 7:1-4.

M.a.w. pas na onze overgave aan God, het volgen van Hem en dan onderhouden van een relatie met Hem (1 Cor. 1:9) gaan we meetellen. Dán komen we voor Hem tot leven! Voorheen houdt Hij beslist veel van ons, maar telt onze jaren niet. Dus, haak niet halverwege af!

Abraham verliet Haran toen hij 75 jaar was. Nu volgde hij God. Maar nog steeds was hij niet in álles gehoorzaam en bruikbaar. Want hij verwekte Ismaël bij Hagar, zijn werkster, omdat hij ongeduldig en onzeker werd over Gods belofte, dat hij bij zijn vrouw een zoon zou krijgen. Hij was begonnen met het verstand te redeneren. Toen Ismaël geboren werd, was Abraham 86 jaar. Maar nu bleef God 13 jaar lang tegen hem zwijgen. Want in die jaren concentreerde Abraham zich op Ismaël. Niet conform Gods wil en dus voor Hem verspilde jaren, die Hij niet telde. Ook bouwde Abraham in die jaren geen altaar voor God en kreeg geen openbaringen van God. God sprak pas weer op 99-jarige leeftijd tot hem. Pas nadat Abraham tot bezinning komt en wérkelijk Gods belofte gaat geloven, gaat God weer tot hem spreken. Hij verscheen aan Abraham met als resultaat dat binnen een jaar Izaak werd geboren. Lees Gen. 15-18.

Dan wordt hij besneden. Dáárom gaat het! Je moet in je hart besneden worden (Rom. 2:29; Col. 2:11). In die besnijdenis wordt met God een verbond gesloten. De besnijdenis typeert de wedergeboorte. Dan wordt je Gods eigen kind en bent niet meer anoniem voor Hem. Nu krijg je een relatie met Hem. Je wil geen vleselijk leven meer leiden. Je legt je eigen wil neer, waarna de vrucht van dat verbond zichtbaar wordt. Nu worden je dagen interessant voor God en telt Hij ze. Als wij Jezus aannemen en met Hem gekruisigd zijn, gaan wij écht leven, worden vruchtbaar en gaan dan geestelijke vruchten voortbrengen (Gal. 2:20; 5:22,23).

Israël verloor na de Uittocht uit Egypte óók veel jaren. Het volk doolde 38 jaren doelloos rond in de woestijn, waarover in de bijbel weinig wordt gezegd. Enkele flagrante, negatieve zaken worden beschreven, zoals de verwerping van het Beloofde Land, de verwerping van het Manna en het oproer van Korach, Dathan en Abiram, maar geen positieve! Dagen in ongerechtigheid doorgebracht, telt God niet. Of het nu vóór de bekering is of erná. Hij telt ze niet, zelfs ook niet de dagen die we ná bekering bewust in zonde buiten Hem doorbrengen. En nadat Israël uiteindelijk in het Beloofde Land was gearriveerd, zuchtte het volk volgens het boek Richteren in totaal 93 jaren onder verdrukkingen door heidense koningen. De bijbel zegt niets over die perioden. Die jaren waren niet interessant voor God, want het volk had zich overgegeven aan afgoderij en was dood voor God. Lees Richt. 3:8;14; 4:3; 6:1; 13:1.

God begint met tellen bij het offeren van het Paschalam, type van Gods Lam Jezus (Ex. 12:1-3). Dáár begint Zijn kalender. En daar, als wij Jezus als het voor ons persoonlijk geslachte Lam aannemen, begint ónze levenskalender voor God. Dit betekent dus, dat wij voor God zo oud zijn als de jaren vanaf onze wedergeboorte. Voor de rest zijn wij voor Hem dood. En zelfs na onze wedergeboorte kunnen we nog dagen en ook jaren missen, die God niet telt, omdat we bewust buiten gemeenschap met Jezus hebben geleefd, bewust in zonde hebben geleefd, of lauw zijn geweest. Zonder er iets aan te doen. Hoewel God nog steeds van je houdt, heb je toch nutteloze jaren doorgebracht omdat je buiten Hem leefde.

Heb daarom een relatie met God. Dan telt elke dag voor Hem! De vraag is nu hoe wij ook ná het aannemen van Jezus, kunnen blijven staan. Het vlees en lauwheid liggen nu eenmaal altijd op de loer. Hoe kunnen wij tijdsverspilling voorkomen? Door in Gods Genade te blijven, welke wij ontvingen bij onze wedergeboorte! Rom. 5:1-2 – *“Wij dan, gerechtvaardigd zijnde*

uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus; Door Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods."

Deze tekst betreft onze positie na de wedergeboorte m.b.t. verleden, heden en toekomst. Het verleden: *"Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus"*. Wie Jezus aanneemt en in Hem gelooft, wordt gerechtvaardigd en heeft voortaan vrede met God. Hij of zij mag voor Hem staan alsof men nooit heeft gezondigd. Alles is vergeven en onze rechtvaardige doodstraf werd door Jezus ondergaan. *"Gerechtvaardigd zijnde"* is in *"aoristus-tijd"* in Grieks, d.w.z. *"het gebeurde op een gegeven moment in het verleden"*. In het verleden toen we werden wedergeboren, zijn we gerechtvaardigd. En wie de verzen 3-11 leest, moet concluderen dat alles onverdiende genade is.

Over het heden zegt vers 2: *"Door Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan,"* Door geloof in Jezus hebben wij toeleiding (toegang) tot Gods Genade verkregen in welke wij staan! *"Toegang hebben en staan"* hebben betrekking op het heden, maar staan in Grieks in de voltooid verleden tijd. M.a.w. toegang hebben en staan betreffen voor eens en altijd voltooide acties, welke niet meer herhaald hoeven te worden. M.a.w. onze positie is dat we nu altijd toegang tot God hebben en in genade mogen staan (Hebr. 10:19). Het is belangrijk om dit niet te betwijfelen, want hoe kun je anders vrede met God hebben?

Over de toekomst zegt vers 2 dat we nu: *"roemen in de hoop der heerlijkheid Gods."* *"Roemen"* staat in Grieks in de voortdurend tegenwoordige tijd. Nú roemen! Waar komt die hoop vandaan? De Bron van alle hoop is Gods Liefde. Hij heeft ons lief, redt ons door Genade en schenkt ons hoop door Genade. Omdat Hij onze Vader is, onze Abba (Pappa), verlangt Hij dat wij Hem vertrouwen, zodat Hij ons kan vertroosten en hoop geven. Herkent u nu de relatie waar Hij naar verlangt, zodat Hij onze jaren kan tellen? 2 Thess. 2:16-17 – *"En onze Heere Jezus Christus Zelf, en onze God en Vader, Die ons heeft liefgehad, en gegeven heeft een eeuwige vertroosting en goede hoop in genade, vertrooste uw harten, en versterke u in alle goed woord en werk."* Wat doet de hoop dan? Hoop heeft altijd met de toekomst te maken. Hoop gebaseerd op bijbels geloof richt zich op de toekomst. Want in die toekomst zal Jezus Zich openbaren en Hij is de heerlijkheid Gods. Straks zien wij Hem! 1 Petr. 1:13 – *"Daarom opschortende de lenden uws verstands, en nuchteren zijnde, hoopt volkomenlijk op de genade, die u toegebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus."*

Tot besluit een gedeelte van twee bemoedigende gelijkenissen, waaruit blijkt dat God onze verspilde jaren écht zal vergoeden. Matth. 20:1-10 – *"Want het Koninkrijk der hemelen is gelijk een heer des huizes, die met den morgenstond uitging, om arbeiders te huren in zijn wijngaard. En als hij met de arbeiders eens geworden was, voor een penning des daags, zond hij hen heen in zijn wijngaard. En uitgegaan zijnde omtrent de derde ure, zag hij anderen, ledig staande op de markt. En hij zeide tot dezelve: Gaat ook gij heen in den wijngaard, en zo wat recht is, zal ik u geven. En zij gingen. Wederom uitgegaan zijnde omtrent de zesde en negende ure, deed hij desgelijks. En uitgegaan zijnde omtrent de elfde ure, vond hij anderen ledig staande, en zeide tot hen: Wat staat gij hier den gehelen dag ledig? Zij zeiden tot hem: Omdat ons niemand gehuurd heeft. Hij zeide tot hen: Gaat ook gij heen in den wijngaard, en zo wat recht is, zult gij ontvangen. Als het nu avond geworden was, zeide de heer des wijngaards, tot zijn rentmeester: Roep de arbeiders, en geef hun het loon, beginnende van de laatsten tot de eersten. En als zij kwamen, die ter elfder ure gehuurd waren, ontvingen zij ieder een penning. En de eersten komende, meenden, dat zij meer ontvangen zouden; en zij zelve ontvingen ook elk een penning."*

Vele arbeiders stonden werkeloos op de markt, dus nutteloos. Maar God heeft werk genoeg in Zijn wijngaard. Hij verlangt dat werkeloze mensen instappen. En dan mogen we lezen, hoe God omgaat met verspilde tijd. Als je alsnog in Zijn wijngaard gaat werken, stelt Hij daar een zelfde beloning tegenover als degenen ontvangen, die de hele dag in de wijngaard hebben

gewerkt. M.a.w. Hij vergeldt de tijd, de jaren, die door ongedierte als sprinkhanen en andere insecten, typebeelden van boze machten, afgevreten zijn.

Maar we moeten ons wel realiseren, dat slechts werken in Gods wijngaard werk is. Alleen dat telt voor Hem als werk. Werken in Zijn wijngaard is werken in Gods wil. Dat is alléén het werk dat vanuit dankbaarheid en een relatie met Hem is verricht, omdat je gered bent door Genade, door Jezus' Offer aan het kruis. Werken in de gemeente omdat het moet of dat je doet vanuit sleur, telt niet voor God. Hij beschouwt dat niet als werken in Zijn wijngaard.

Gelukkig zijn er arbeiders die de hele dag, dat is hun hele leven, in Gods wijngaard werken. Ze zijn jong tot bekering gekomen en hebben altijd een innige relatie met God onderhouden. Zij krijgen het afgesproken loon van God, een penning, d.w.z. straks eeuwig leven met Hem!

Anderen hebben hun leven uit Gods oogpunt verspild, hard in de wereld gewerkt en carrière gemaakt. Weer anderen dachten in Gods wijngaard te werken, bijvoorbeeld in de gemeente, maar deden dat slechts voor eigen positie of ambitie. Maar als zij tot bezinning komen en alsnog een innige relatie met God gaan onderhouden en vanuit dankbaarheid in Gods wijngaard gaan werken, ontvangen ook zij die ene penning, het eeuwige leven bij God. De hoop van álle arbeiders (lang of kort gewerkt) is daarom op die ene penning gevestigd, het loon.

Maar voor de goede orde, als wij een full-time aardse baan hebben, kunnen we best óók in Gods wijngaard werken. Omdat het werken in de wijngaard het werken in Gods wil is. Maar het is van de andere kant ook mogelijk, dat sommigen die full-time in de gemeente werken, tóch buiten de wijngaard werken. Omdat zij buiten Gods wil werken.

Tot slot enkele woorden over de verloren zoon. Hij had zijn vader de rug toegekeerd, al het werk in de wijngaard van zijn vader laten liggen en zijn erfdeel verbrast. Maar op een dag kwam hij tot bezinning. Het was de dag dat hij terecht kwam in een varkensstal en uit honger varkensdraf ging eten. Toen besloot hij terug te gaan en zijn vader vergeving te vragen. Zijn vader overlaadde hem met zegeningen en herstelde hem volkomen.

Luk. 15:18-24 – *“Ik zal opstaan en tot mijn vader gaan, en ik zal tot hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen den Hemel, en voor u; En ik ben niet meer waardig uw zoon genaamd te worden; maak mij als een van uw huurlingen. En opstaande ging hij naar zijn vader. En als hij nog ver van hem was, zag hem zijn vader, en werd met innerlijke ontferming bewogen; en toe lopende, viel hem om zijn hals, en kuste hem. En de zoon zeide tot hem: Vader, ik heb gezondigd tegen den Hemel, en voor u, en ben niet meer waardig uw zoon genaamd te worden. Maar de vader zeide tot zijn dienstknechten: Brengt hier voor het beste kleed, en doet het hem aan, en geeft hem een ring aan zijn hand, en schoenen aan de voeten; En brengt het gemeste kalf, en slacht het; en laat ons eten en vrolijk zijn. Want deze mijn zoon was dood, en is weder levend geworden; en hij was verloren, en is gevonden! En zij begonnen vrolijk te zijn.”*

Geliefde broeders en zusters, de tijd waarin we voor onszelf leven en niet voor God, is verloren tijd. Het zijn dagen en jaren waarin we in het vlees leven, of bewust in zonde, of alleen vertrouwen op ons verstand, of lauw zijn. God kan ze niet meetellen. Maar de dagen waarin we een relatie met Hem onderhouden, zijn dagen waarin Hij Zich kan openbaren. In Ps. 90:12 vroeg Mozes aan God om ons te leren alzó onze jaren te tellen, zodat wij een wijs hart verkrijgen. Tel de jaren. Verspil geen tijd. Dán groeien wij en worden geestelijk sterker. Wij zijn gered door Jezus. Dan verlangen we toch te groeien? Dan willen we toch geen baby blijven met voortdurend vleselijke verlangens? Dan verlangen we toch volwassen te worden? Dan willen we toch, dat hetgeen we doen voor Hem telt? Dan willen we Hem toch verblijden?

Moge Jezus u en mij deze week overvloedig zegenen. Amen.